

EEN RONDJE BALKON VOOR MENEER

(Out of order)

Komedie in twee bedrijven

door

RAY COONEY

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN RONDJE BALKON VOOR MENEER – OUT OF ORDER** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RAY COONEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Richard Willey - staatssecretaris

De hotelmanager

De kelner

Het kamermeisje

Jane Worthington - secretaresse van de oppositieleider

Het lijk

George Pigden - kabinetschef van Richard Willey

Ronnie - de man van Jane

Pamela Willey

Gladys - een verpleegster

De handeling vindt plaats in suite 648 van het Westminster Hotel in Londen vanaf omstreeks half negen 's avonds.

Opmerkingen van de schrijver:

Het is belangrijk dat de types als "het lijk", "Ronnie", "Pamela" en "Gladys" onder deze benamingen in de programma's worden opgenomen. Op het moment dat het stuk werd geschreven was de regering in handen van de "Conservatieve Partij" en was "Labour" in de oppositie. Indien men dit wenst kan dit natuurlijk ook andersom worden gesteld door kleine aanpassingen in de tekst. In deze versie worden geen namen genoemd en worden onpersoonlijke aanwijzingen gegeven als "De minister president" of "De leider van de oppositie". Als de regisseur dit wenst kan men hier uiteraard een (al of niet werkelijke) persoonsnaam invullen. Het geluid van het dichtvallend raam moet zeer luid zijn. Dit kan bereikt worden door het geluid achter het decor met twee scharnierende latten te maken. Hetzelfde geldt als iemand een klap krijgt.

Opmerking van de vertaler:

Ik heb bewust het stuk niet aan Nederlandse politieke situaties aangepast. Omdat bij nieuwe verkiezingen te veel veranderingen nodig zouden zijn. Ook maakt het "ver van mijn bed" gevoel het stuk wat komischer, dan wanneer men werkelijke personen herkent. Mocht men ondanks dat, het stuk in Den Haag willen situeren, is de omzetting niet al te moeilijk.

DECOR:

Het decor stelt de suite 648 op de zesde verdieping van het Westminster Hotel in Londen voor. De inrichting is een enigszins verbleekte Regency stijl. (Regency meubelen zijn redelijk zwaar en niet erg verfijnd. Het behang en de gordijnen hebben afwisselende brede en smalle strepen in gedekte kleuren vert.) De kamer wordt gedomineerd door een groot schuifraam dat rechts het grootste deel van de wand beslaat. Voor rechts (voor het raam) is een deur naar de slaapkamer. Links is een kastdeur en midden achter de deur naar de gang. Tegenover deze deur is de deur van kamer 650 te zien. Buiten het raam is een balkon dat langs de hele gevel loopt. Als het gordijn open is kan men de skyline van Londen zien met uitzicht over de Theems. Het meubilair is in Regency stijl. Links voor staat een divan of bank en rechts voor een fauteuil. Naast de kamerdeur is een ingebouwde kast waarin een radio en een TV staan. Afhankelijk van de beschikbare ruimte kan men tafels, ornamenten en schilderijen plaatsen. Alles dient wel enigszins in stijl te zijn (wat verouderd). Aan de linkerkant van de divan is een tafel met een telefoon. Op het onderblad liggen een paar Londense telefoongidsen.

EERSTE BEDRIJF

Als het gordijn opengaat is de verlichting aan en de gordijnen gesloten. Richard Willey staat bij de telefoon en draait een nummer. Als hij klaar is kijkt hij ongeduldig op zijn horloge. Zijn documentenkoffer staat op de divan.

Richard: *(aan de telefoon)* Hallo, lieveling.... Ja, ik heb net ingecheckt. Dezelfde suite als altijd, zeshonderd acht en veertig, ja zes, vier, acht. Alles goed thuis?... Goed.... Ik wou dat je hier kon zijn liefje, maar de zitting duurt toch de hele nacht, dus we zouden elkaar sowieso niet veel zien.... Wel, je weet hoe de premier op me rekent. Nou, het is beter dat we ophangen, meisje, het is half negen en het debat kan ieder moment beginnen..... Ja goed. Kruip maar lekker vroeg in bed met Charles Dickens. Ik moet er vandoor. Daag, tot morgenmiddag. *(er wordt op de deur geklopt, aan de telefoon)* Wacht even er wordt geklopt. *(roept)* Wie is daar?

Manager: *(achter)* De hotelmanager. *(Richard opent de deur terwijl hij doorpraat)*

Richard: Momentje ik kom. *(aan de telefoon)* Ik moet er vandoor schat, anders begint het debat voordat ik er ben. *(manager komt binnen)*

Manager: Goedenavond, meneer Willey. *(Richard steekt zijn hand omhoog om hem te stoppen)* Sorry, meneer Willey

Richard: *(aan de telefoon)* Wat zeg je?..... Het is de hotelmanager.....*(tegen de manager)* Ik moet u de groeten doen van mevrouw Willey.

Manager: Erg vriendelijk. Wilt u haar ook mijn groeten doen?

Richard: *(aan de telefoon)* Je moet ook de groeten van de manager hebben.... *(tegen de manager)* Mevrouw Willey zegt: "erg vriendelijk".

Manager: Erg vriendelijk.

Richard: *(aan de telefoon)* Ik moet er nu echt vandoor, schat. Hup, gauw in bed met Charles. *(manager trekt een wenk- brauw op)* Dag schat. Droom maar lekker. *(Richard legt de telefoon neer en pakt zijn koffertje. Tijdens de volgende dialoog haalt hij er papieren uit en kijkt ze snel door)*

Manager: Ik hoop dat alles naar wens is, meneer Willey.

Richard: Prima, prima.

Manager: We hebben de suite net opnieuw behangen.

Richard: De eerste twintig jaar zat erop hè?

Manager: *(steekt bestraffend de vinger op)* Meneer Willey!

Richard: Als u het sanitair maar niet gaat vervangen.

Manager: Het sanitair?

Richard: Het starten van de centrale verwarming is 's morgens heel wat betrouwbaarder dan de wekdienst. *(kelner komt binnen met de koffer van Richard)* Ah, dank u. *(hij geeft de kelner een muntstuk. Kelner bekijkt het muntstuk, laat de koffer vallen en gaat af)* Hij is dunkt me ook aan een nieuw behangetje toe, hè?

Manager: Moet u morgenochtend gewekt worden, meneer Willey?

Richard: Ja, maar niet al te vroeg na de nachtzitting. Negen uur is prima.

Manager: Ik zal er voor zorgen dat de centrale verwarming precies negen uur wordt aangezet. *(Richard stopt de papieren in zijn koffertje)*

Richard: Ik geloof dat ik alles voor het debat bij me heb.

Manager: Gaat u weer één van uw blitse toespraken houden?

Richard: Alleen maar als de oppositie me zit uit te dagen. *(knikt naar de deur)* Ga uw gang.

Manager: Moet ik de lift voor u vasthouden, meneer Willey?

Richard: Nee, ik gebruik altijd de trap. Goed voor de lijn.

Manager: Juist. *(de manager slaat demonstratief op zijn buik en gaat weg, waarbij hij de haldeur open laat staan. Richard gaat naar de deur en kijkt de Manager na. Hij doet de deur dicht, gooit zijn koffertje op de divan en doet de slaapkamerdeur open)*

Richard: *(opgewekt)* De kust is veilig, miss Worthington. *(Jane komt uit de slaapkamer gekleed in een jurk en in elke hand een schoen)*

Jane: Je denkt toch niet dat de Manager hier de hele avond blijft binnenvallen, hè? *(Richard wil haar handen pakken, maar pakt de schoenen vast)*

Richard: Natuurlijk niet. Waarom heb je je jurk nog altijd aan?

Jane: Ik was veel te druk met luistervinkje spelen.

Richard: Schiet dan op, lekkertje van me. *(Jane verdwijnt in de slaapkamer. Richard heeft nog altijd de schoenen in zijn handen. Hij zet ze op de stoel en kijkt dan steeds in de slaapkamer. Richard roept)* Moet ik je even helpen met de rits?

Jane: *(achter)* Nee, dank je!

Richard: Weet je 't zeker *(hij probeert de slaapkamer binnen te glippen)*

Jane: *(achter)* Er uit! *(haar jurk wordt door de deur naar buiten gegooid waar Richard hem vangt. Hij gluuert nog even naar binnen)*

Richard: Oh! *(hij loopt snel naar de telefoon en gooit de jurk op de divan. Hij pakt de hoorn op en draait een nummer. In de telefoon)* 't Lagerhuis? Met staatssecretaris Willey. Kunt u me even doorverbinden met mijn kabinetschef?..... Hallo... George, met meneer Willey.... Het is niet belangrijk waar ik ben. Hoe verloopt het debat?.... *(geïrriteerd)* Oh! Wel, luister, ik wens niet gestoord te worden tenzij er een ramp gebeurt..... George! Laten we het zo zeggen, als de minister president zegt "waar is die idioot van een Richard Willey?"

kun je me bellen..... Nee, ik ben niet thuis - en bel daar onder geen voorwaarde! Ik heb hier nummer nul-zeven-één acht-drie-negen-zeven en ik heb kamer zes-vier-acht..... Nee het is geen hotel, het is de leeszaal van het Brits Museum Hou op met vragen te stellen George, je bent mijn kabinetschef, doe wat je opgedragen wordt! *(hij legt de telefoon neer en gaat snel naar de radio. Zet de radio aan en zoekt wat passende muziek)*

Stem *(radio)* "...de minister van financiën heeft vandaag op een vergadering van werkgevers gezegd dat hij verwacht dat de inflatie in maart zal dalen tot onder de zes procent...."

Richard: Leugenaar. *(hij draait verder en vindt een militaire mars. Jane komt uit de slaapkamer met een luchtig niemendalletje aan)*

Jane: *(wijst naar de radio)* Ik denk dat dat het verkeerde tempo is, meneer Willey. *(Richard draait zich om)*

Richard: *(sexy)* Je ziet er schattig uit.

Jane: Dank u, meneer de staatssecretaris. *(Richard draait de radio uit en gaat naar haar toe)*

Richard: Werkelijk schattig. *(hij wil haar omarmen maar zij houdt hem tegen)*

Jane: Weet u - dit geeft wel een ondeugend gevoel, meneer Willey.

Richard: Dat moet ook, het is ondeugend. Vind je het erg als ik ook wat gemakkelijkers aanschiet? *(Richard pakt zijn koffer en gaat de slaapkamer binnen)*

Jane: *(roept)* Ik bedoel u bent een staatssecretaris en ik ben één van de secretaresses. *(Richard komt uit de slaapkamer terwijl hij zijn jas uittrekt)*

Richard: Niettemin heel democratisch. Vooral als mijn baas de minister president is, en jouw baas is de leider van de oppositie. *(Richard gaat de slaapkamer weer binnen)*

Jane: *(grinnikt; roept)* Mijn baas zou tegen het plafond vliegen als hij dit wist. *(Richard komt binnen terwijl hij een kamerjas aantrekt)*

Richard: Mijn baas zou er doorheen gaan. *(hij kust Jane)*

Jane: Ik ga hier geen gewoonte van maken, meneer Willey.

Richard: Heel goed meisje, ik ook niet. *(hij kust haar weer)*

Jane: Laat dat meneer Willey.

Richard: *(aangeslagen)* Jane!

Jane: U zou de grapjes eens moeten horen die de secretaresses over u maken.

Richard: *(verrast)* Over mij?

Jane: Ja, over u, meneer Willey. Met zulke grappen komt er wel een luchtje aan uw reputatie, neem dat maar van mij aan.

Richard: Verdomme. *(Jane lacht en gaat op de divan zitten)*

Jane: Ik plaag u maar een beetje, meneer Willey.

Richard: Werkelijk?

Jane: (*plagend*) Houdt u er niet van een beetje geplaagd te worden, meneer Willey?

Richard: Dat ligt eraan wat je bedoelt met "plagen". En hou nou eens op me "meneer Willey" te noemen. (*hij gaat naast Jane zitten*)

Jane: Ik heb je altijd al zo genoemd.

Richard: Ik vind het nu toch beter is als je me Dickie noemt.

Jane: (*giechelt*) Nee, dat kan ik niet.

Richard: Al mijn vrienden noemen me Dickie.

Jane: Nee, dat gaat niet. Niet na al de grappen die ik gehoord heb. Ik zal je Richard noemen.

Richard: Uit jouw mond klinkt dat geweldig. Kom, ik heb een fles champagne koud gezet.

Jane: Heerlijk.

Richard: En wat kaviaar.

Jane: Heerlijk!

Richard: En drie dozijn oesters.

Jane: Oesters! Die werken alleen voor de mannetjes, heb ik gehoord. (*ze staat op en gaat naar de radio*)

Richard: Ik hoop het waarachtig, ze zijn verrekke duur. Hoe laat moet je thuis zijn in -eh- waar was het ook weer? Lewisham?

Jane: Geen paniek, ik kan de hele nacht blijven.

Richard: (*opgetogen*) De hele nacht! Wat heb je je man verteld?

Jane: Ik ben op bezoek bij tante Rosie in Felixstowe. (*Jane drukt op een knop en de muziek van "Love and Marriage" klinkt*)

Richard: (*jubelend*) Tante Rosie in Felixtowe.

Jane: (*gemaakt zielig*) Ze heeft een heel erge bronchitis opgelopen.

Richard: Arme tante Rosie.

Jane: En tante Rosie heeft geen telefoon, dus.....

Richard: Je echtgenoot kan je niet bellen om te horen hoe het er mee gaat. Schitterend! (*hij probeert haar te kussen als Sinatra "Love and Marriage" begint te zingen*) Er moet toch een beter wijsje te vinden zijn als dat. (*hij begint aan de radio te draaien*)

Jane: Het is een heerlijke avond, zal ik de gordijnen opendoen? (*zij gaat naar het raam*)

Richard: Waarom eigenlijk niet! Als ik me goed herinner heb je van hieruit een prachtig uitzicht. Dit balkon kijkt over de rivier uit. (*Jane trekt aan het koord om het gordijn te openen. Als de gordijnen opengaan wordt het lichaam van een man met een regenjas zichtbaar. Het raam is op zijn nek gevallen. Zijn hoofd, schouders en armen hangen in de kamer, maar de rest van zijn lichaam ligt in een geknielde*

houding buiten op het balkon. Jane stapt achteruit om uit het raam te kijken en ziet het Lijk. Ze maakt geen geluid maar slaat de handen voor de mond en doet een stap achteruit. Dan draait ze zich om)

Jane: Ooohh! *(Richard is nog altijd bezig met de radio)*

Richard: Adembenemend hè? Het standbeeld van Nelson aan de ene kant en de Big Ben aan de andere kant.

Jane: *(probeert kalmte te herwinnen)* Meneer Willey.....

Richard: Ik zei toch "Dickie".

Jane: Ik voel me niet goed. *(de radio speelt een zacht deuntje)*

Richard *(gaat naar haar toe)*: Hoogtevrees hè?

Jane: *(grijpt Richard)* Oh, lieve God!

Richard: Ja, zes verdiepingen is behoorlijk hoog.

Jane: Meneer Willey.....!

Richard: *(steekt vermanend vingertje op)* Dickie!

Jane: Dickie! *(ze loopt Richard voorbij)*

Richard: *(gaat naar het raam)* Je moet gewoon niet naar beneden kijken, gewoon recht vooruit kijken..... *(hij ziet het Lijk)* Lieve God. *(hij knielt om naar het gezicht te kijken. Draait naar Jane)* Ik denk dat we het wel zonder achtergrond muziek afkunnen. *(Jane draait de radio uit. Ze gaat naar Richard die de pols aan het voelen is)* Het raam moet op zijn nek terecht zijn gekomen.

Jane: Oh, meneer Willey.

Richard: Ik voel geen polsslag.

Jane: Hij is dood hè?

Richard: *(droog)* Ja, dat is meestal als je geen pols meer voelt. *(Jane knielt naast Richard)*

Jane: Hoe lang zou hij hier al liggen?

Richard: *(nonchalant)* Geen idee! De gordijnen waren al dicht toen ik binnenkwam. En ik ben er zo'n minuut of tien.

Jane: Is hij nog warm, meneer Willey? *(Richard staat op en doet een paar passen achteruit)*

Richard: Ja, hij is nog warm, juffrouw Worthington!

Jane: *(staat op)* Hij ziet er beroerd uit.

Richard: Nogal wiedes, hij is dood!

Jane: Arme man.

Richard: Arme man? Vast en zeker weer zo'n inbreker!

Jane: Echt?

Richard: Nou, 't is in ieder geval niet de kelner die oesters komt brengen. Verder zijn we hier zes verdiepingen hoog. Natuurlijk is het een inbreker.

Jane: Misschien is het één van de gasten.

Richard: Jane, het maakt niet uit wie het is, hij probeerde hier binnen te komen. Op de één of andere manier is hij op ons balkon geklommen. *(hij kijkt uit het raam)* Dat loopt helemaal rond het hotel. Hij heeft het raam geforceerd en *(hij maakt het gebaar van een vallend raam)* bang!

Jane: Dat schuifraam heeft zeker niet goed vastgezet.

Richard: In ieder geval zal hij het hotel geen proces aandoen, denk ik. *(Richard trekt aan het koord en doet het gordijn dicht. Jane pakt de telefoon)*

Jane: We kunnen maar beter de politie bellen.

Richard: Politie?

Jane: Ja, voor hem.

Richard: We kunnen de politie niet bellen! *(hij legt de hoorn weer op de haak)*

Jane: Dat moet, meneer Willey.

Richard: En wat voor verklaring ga je geven dat wij tweeën in een suite van het Westminster Hotel zijn? Ik wordt geacht bij een nachtzitting van het Lagerhuis te zijn.

Jane: Maar meneer Willey, Hij is dood!

Richard: Nou daar zal de politie ook niet veel aan kunnen veranderen. *(realiseert zich plotseling de consequenties)* Lieve help, als de premier daar achter komt! Nog één schandaaltje voor de Conservatieven en de Liberaal Democraten verslaan ons in de opiniepeilingen.

Jane: Maar je kunt niet zo maar een lijk ontdekken en dan doen of je niks gemerkt hebt. Als je bang bent voor de politie, bel dan de manager.

Richard: Dat zal weinig verschil uitmaken. Kijk Jane, ik denk aan jou.

Jane: Jij denkt aan je vrouw, aan de premier en aan je carrière.

Richard: Daar ook aan natuurlijk. *(plotseling)* God, ik zie de koppen in The Sun al voor me.. Seksorgie van staatssecretaris en de secretaresse van de oppositieleider,, met een lijk.

Jane: We moeten het toch aan iemand vertellen!

Richard: Je hebt gelijk ik zal George bellen. *(hij gaat naar de telefoon)*

Jane: Meneer Pigden?

Richard: *(nummer draaiend)* Ja.

Jane: Wat kan je kabinetschef nou doen?

Richard: Alles wat ik hem vertel te doen. *(in de telefoon)* Staatssecretaris Willey hier, wilt u me doorverbinden met mijn kabinetschef..... George, kom dadelijk hier..... Laat dat debat maar waaien, kom hier naar toe..... Nee, niet naar het Brits Museum, naar het Westminster Hotel..... Ja ja, laat maar. Je kunt hier in twee minuten zijn. Suite zes-vier-acht en vertel aan geen sterveling waar je naar toe gaat..... Wat meebrengen? Ja je verstand, George, je verstand. *(hij gooit de*

telefoon neer. Er wordt op de deur geklopt. Beide schrikken. Richard roept zangerig) Wie is daar?

Kelner: *(achter)* Room service.

Richard: *(roept)* Ik ben bezig.

Jane: Je hebt champagne, kaviaar en oesters besteld.

Richard: Weet ik!

Kelner: *(achter)* Roomservice zes-vier-acht!

Richard: Ga weg!

Kelner: *(klopt hard op de deur):* Roomservice zes-vier-acht!

Richard: Lieve hemel, we krijgen het hele hotel over de vloer. Gauw, in de slaapkamer.

Jane: Maar meneer Willey.... *(hij duwt de protesterende Jane de slaapkamer in. Er wordt weer geklopt. Richard ziet de schoenen van Jane op de stoel liggen. Hij gooit ze in de slaapkamer en doet de deur dicht)*

Kelner: *(achter)* Roomservice zes-vier-acht!

Richard: Ik kom, ik kom! *(Richard kijkt of de gordijnen het lijk verbergen en doet daarna de deur open. De kelner komt binnen met een serveerwagentje en kijkt wat vreemd naar Richard)*

Kelner: Als het warm geweest was, was het nu wel koud.

Richard: Laat hier maar staan. *(de kelner duwt het wagentje tot links voor. Richard raapt de jurk van Jane op en loopt naar de slaapkamer)*

Kelner: Hé, u moet nog tekenen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto